

TEMA 7

Introducció a la macroeconomia

Indicadors de producció

*La **macroeconomía** es la branca de l'economía que estudia el funcionament d'aquesta en el seu conjunt. És a dir, estudia l'economía global d'un país, encara que, per a procedir el que farà és fixar-se en el funcionament individual d'una sèrie de mercats i en les interrelacions que es produeixen entre ells.*

Distinguem principalment:

- Mercat de bens i serveis
- Mercat dels diners
- Mercat de treball

Entre les variables que estudia la macroeconomia es pot mencionar: el PIB, l'ocupació, l'inflació (variació de preus), els tipus d'interés , la renda nacional, inversió, etc..

La política econòmica és competència del Govern, i les mesures en política econòmica tracten d'influir sobre la marxa de l'economia mitjançant...

- Impostos
- Despeses públiques
- Subvencions
- Etc...

...i pretenen aconseguir:

- Un elevat ritme de creixement “sostenible” a mitjà-llarg plaç
- Baixa taxa d’atur
- Estabilitat dels preus
- Comptes públics equilibrats
- Equilibri en la balança de pagaments

Les mesures que s'utilitzen en política econòmica s'agrupen en:

- Mesures de política monetaria: actuacions que afecten a la quantitat de diners que hi ha, afectant en el tipus d'interés i en la inversió.
- Mesures de política fiscal: sobre les despeses públiques i els impostos (les despeses és una component del PIB, mentres que els impostos a la renda individual)

- Mesures de polítiques d'oferta: intenten incentivar el treball i la producció, la innovació tecnològica, la capacitació de treballadors, etc...
- Tipus de canvi: influeix en la posició comercial internacional (exportacions i importacions)
- Mesures de comerç exterior: arancels, quotes d'importació, etc..

La teoria econòmica explica la realitat a través de models, i un model macroeconòmic és una representació simplificada de la totalitat d'una economia, que s'expressa mitjançant un sistema d'equacions que relacionen entre si un conjunt de variables

Els principals agregats macroeconòmics o macromagnituds registren el valor monetari equivalent del Producte (oferta), de la Renda (distribució) i de les Despeses (demanda), així com de les seues distintes components.

Principals indicadors

1. El PIB
2. El capital
3. El treball
4. La inflació

1. Producte interior brut

Per al conjunt d'una economia, els diversos fluxes de la seva activitat es mesuren mitjançant magnituds agregades que registren les transaccions realitzades entre les unitats, "agregats" dels que s'ocupa la Contabilitat Nacional i tots els quals es dedueixen a partir del concepte originari de Producte interior brut a preus de mercat. La principal variable per mesurar el creixement econòmic és el Producte interior brut (PIB).

Però no és l'únic.

Introducción a la economía y la hacienda pública.
Curso 2009-2010. J. Rodolfo Hernández Carrión.

Vicente Jaime Pastor

Aquest indicador està directament relacionat amb l'acumulació de capital, tant físic (maquinària, estructures...) com humà (formació, educació). El producte interior brut és sens dubte el principal indicador de l'economia d'un país, tant el mateix PIB real, com el PIB per càpita o per treballador (diferents maneres de mesurar l'activitat econòmica).

Rendes o ingressos	Valor afegit (VA) o oferta	Despesa o demanda
+Remuneració assalariats + Excedent brut d'exploració +Impostos s/producció i importació - Subvencions	+ VA agricultura +VA indústria i construcció + VA serveis +Impostos s/producció i importació - Subvencions	+ Consum privat + Consum públic + Formació bruta de capital + Exportacions - Importacions
PIBpm	PIBpm	PIBpm

Al recollir l'estimació del PIB per les tres vies (oferta, demanda i renda), intetarem descriure les característiques estructurals i l'evolució de l'economia durant el periode de temps considerat. Per a tal fi el laborem l'anomenat Quadre Macroeconòmic...

...que és un resum de la Contabilitat Nacional d'un país per a un any determinat, i ens permet disposar d'un marc de referència adequat on analitzar el grau de consecució dels principals objectius de la política econòmica.

2. Capital

El capital juntament amb el factor treball i la tecnologia és un dels principals determinants del creixement econòmic. La funció de producció relaciona el creixement amb el capital, el treball i la tecnologia.

Però què determina la quantitat o estoc de capital? Doncs la inversió com a part de la producció total que s'estalvia i s'inverteix. La inversió tant per augmentar l'estoc de capital com per substituir el capital obsolet accelera la taxa de creixement econòmic a llarg termini. Alhora hem de tenir en compte que l'augment de capital comporta normalment una millora tecnològica; per tant, en augmentar l'estoc de capital també ho fa la tecnologia.

3. Treball

Una altra variable que cal estudiar tant a nivell qualitatiu com quantitatiu és el treball. A nivell quantitatiu perquè per veure l'estat de l'economia hem de mirar indicadors relacionats amb el treball. Taxa d'atur, població activa, nivells de qualificació, formació... Qualitatiu en el sentit que la tipologia de treball i treballadors ha marcat la història econòmica i per tant del creixement.

4. Inflació

Una menció especial es mereix la inflació, és a dir, l'augment generalitzat de preus. De poc serveixen les taxes de creixement si no tenim en compte com han canviat els preus, és el que anomenem pas de termes nominals (corrents) a termes reals (constants).

Si estudiem l'evolució del PIB d'una economia, és a dir, la quantitat produïda multiplicada pel valor d'aquesta quantitat (preus), i el comparem amb el d'un altre país, no podrem assegurar mai quina economia ha crescut més, ja que no sabem quina de les dues variables, preus o quantitat, ha tingut un diferencial més important. Si per contra agafem uns preus de referència podem comparar ja diferents països o diferents períodes.

Fi de la presentació.